

Sokolská župa
OLOMOUCKÁ – SMRČKOVA

ŽUPNÍ
ZPRAVODAJ

Září 2022

Ročník: XXVII

Číslo: 3/2022

SLOVO REDAKCE

Padesát táborů Sokola Bělidla

(Luboš Toušek, zakladatel bělidelských táborů a redaktor Župního zpravodaje)

Letošní „stavění“ letního stanového tábora Tělocvičné jednoty Sokol Olomouc-Bělidla bylo pro nás, bělidelské sokoly, něčím zcela výjimečným: stavěli jsme tábor pro oslavy **50. výročí našich letních táborů.**

Vlastně už toto stavění bylo samo o sobě jakýmsi vyvrcholením předcházejících nekonečných příprav významného výročí. Největší úsilí jistě vynaložili současný starosta jednoty br. Zdeněk Burda a současný místopředseda a již osmým rokem také „HV“ našich táborů br. Lukáš Michalík, ale pochopitelně nejenom oni dva. Řada činovníků a členů jednoty se průběžně zapojovala do mohutných příprav, vymýšlela různé hry, vypracovávala jejich pravidla pro účastníky oslav, zajišťovala výrobu nejrůznějších pomůcek, kvízových otázek, výrobu triček s vytištěným znakem 50 táborů Sokola Bělidla, výrobu slavnostních našivacích odznaků 50 táborů Sokola Bělidla, zabezpečovala potřebné zásoby jídla i pití... Zkrátka horečně se připravovalo vše, co jsme považovali za důležité pro zdárný průběh oslav.

Konečně byl tábor vybudován, vše důležité již bylo na místě a s napětím jsme se probouzeli do sobotního rána 2. července 2022, kdy se očekávaly davy příchozích účastníků oslavy. Pozváni byli všichni bývalí táborníci a cvičitelé, kteří se někdy jakkoli podíleli na chodu táborového života.

Začalo to dosti nenápadně. První příchozí se trousili sice už od časného rána, ale zatím to na moc velké davy nevypadalo. Někteří se s námi (napadá mě označení „táborovým inventářem“) organizátory oslav vítali, rozhlíželi se po okolí, vstupovali do hangáru, jehož téměř všechny stoly byly zaplněny nejrůznějšími fotoalby, která byla speciálně pro tuto

příležitost vyrobena a starými táborovými kronikami, obdivovali všech 49 táborových odznaků, a také 14 vystavených hrníčků ze všech dosavadních bělidelských táborů R+D. Na tomto místě musím připomenout, že mnozí návštěvníci, tedy ti starších ročníků, si pamatovali naše bělidelské tábory ve zcela jiné podobě, než byl ten, na kterém se právě ocitli: sice ač tábor „na zelené louce“, přesto však vybavený velmi účelně zařízenou kuchyní, rozměrným hangárem, sprchovacím zázemím s lázeňskými kamny a dvěma sprchami,

venkovní umývárnu s osmi kohoutky a neustále tekoucí vodou ze studánky, a dalšími nezbytnými zařízeními nutnými pro hygienicky nezávadný provoz tábora, jako například latriny, jáma na odpadky, trativod na kuchyňské splašky...

Bohužel pamětníci marně hledali přístřešek pro lodě. Ten sice byl na svém správném místě, ale místo lodí se v něm pomalu začínaly hromadit dětské kočárky. (Jen stručné vysvětlení: od letošního roku je vlastníkem nedaleké přehrady jiný majitel, který nám prostě koupání i lodě na přehradě „zatrhl“.)

Podrobná zpráva o průběhu našich oslav 50. výročí bělidelských táborů se vymyká možnostem tohoto článku, ale nesporně i mým stylizačním možnostem. Kolik toho jen bylo navzpomínáno, kolik dávných přátelství bylo obnoveno, kolik legrace jsme zažili za těch, řekněme 38 hodin které uběhly od příchodu účastníků na tábořiště,

přes slavnostní oběd, slavnostní nástup, slavnostní večerní (noční) táborák, slavnostní snídani na druhý den až po postupné odjezdy účastníků v dopoledních hodinách neděle 3. července 2022! (Jen pro gurmány uvádím výpis ze slavnostního jídelníčku: segedinský guláš, smažený řízek, míchaná vajíčka...).

Přes veškerou snahu o stručnost se ale o jedné akci přece jen musím zmínit. Jedná se o famózní utkání „zelených“ proti „barevným“ v tradiční táborové hře „Hořící míč“. Nelze si totiž představit, že by si bývalí táborníci mohli tuto vzpomínku na své mladé roky nechat ujít. Nuže – utkání proběhlo, bylo vzrušující a po litém boji zvítězili „barevní“. Malé vysvětlení názvu týmů: **zelení** byli hráči, kteří měli letošní slavnostní zelené tričko s emblémem 50. výročí (tedy organizátoři oslav a zájemci, kteří využili nabídky a tričko si při příchodu na tábor zakoupili), a **barevní** byli hráči, kteří měli jakékoli jinobarevné oblečení.

Na závěr několik postřehů:

- Všech účastníků oslav jsme napočítali 116. (Mne mimo jiné velmi potěšilo, že přijeli i Jirka Juřen z Kojetína a jeho manželka Dagmara, dávní účastníci kojetínských táborů ve Vrážném; tyto kojetínské tábory se staly jakýmsi pokračovacím stupněm i pro nejzdatnější absolventy našich táborů bělidelských.)
- Z uvedeného počtu 116 účastníků oslav bylo 5, kteří zažili náš první tábor v Chrasticích u Starého města pod Králickým Sněžníkem (z toho 2 cvičitelé – Luboš Toušek a Zdenka Vičíková, a 3 tehdejší táborníci – Zdeněk Burda, Martina Michalíková a Luboš Hiba)
- Bělidelské tábory za svou padesátiletou historii prošly třemi lokalitami: Chrastice – 3 tábory, Domašov nad Bystřicí – 6 táborů, a zbývajících 39 táborů – Doloplazy.
- Doposud se na našich táborech vystřídali 3 hlavní vedoucí: Luboš Toušek – 13 táborů, Zdeněk Burda – 29 táborů a Lukáš Michalík – 8 táborů.
- Nejstarší účastník letošních oslav byl Luboš Toušek – 85 let, nejmladším účastníkem bylo miminko - 14 dní.
- Při závěrečném slavnostním nástupu obdržel zakladatel našich táborů Luboš od služebně nejstaršího hlavního vedoucího

Zdenála milý dárek, typický pro Lubošovo táborové zaměření: dvě dřevěné misky.

Co říci závěrem? Celý průběh oslav 50. tábora Sokola Bělidla mne naplil nejrůznějšími pocity – vesměs pozitivními. Samozřejmě v nich byl kus nostalgie (při srovnávání našich prvních „primitivních“ táborů s tím letošním), přes pocity obdivu k současným organizátorům našich táborů (do jaké dokonalosti dokázali náš tábor dovést), až po konečný pocit hrlosti (který mi našeptává, že ti všichni, kteří v současnosti naše tábory připravují a vedou, jdou vlastně „v mých šlépějích“ – i když po již výrazně jiných cestičkách...)

INFORMACE Z ŽUPY

Župní přebor ve sportovní všestrannosti (Blanka Planičková, náčelnice župy)

Ve dnech 30.4. a 10.5.2022 uspořádalo župní náčelnictvo přebor všestrannosti žactva, dorostu a členstva. Článek autorka nám včas zaslala, ale pro nedostatek místa nemohl být ve 2. čísle Zpravodaje zveřejněn. Autorce jsme slíbili, že pokud to prostorové možnosti dovolí, zařadíme ho do 3. čísla. To nyní, po malém zkrácení textu, slib plníme.

Redaktor Župního zpravodaje L. Toušek)

Tentokrát měli členové župního náčelnictva těžký úkol, a to zajistit

nová sportoviště pro konání přeboru, neboť ta původní, prověřená, nebyla k dispozici. Vše se povedlo a sportoviště se podařilo zajistit. Plavání se uskutečnilo na plaveckém bazéně v Olomouci, atletika na stadionu gymnázia Hejčín a gymnastika se

šplhem v prostorách T.J. Sokol Olomouc.

Letošního župního přeboru se zúčastnili závodníci z těchto jednot: Olomouc, Olomouc-Bělidla, Olomouc-Chválkovice, Olomouc-Nové Sady, Náklo a Náměšť na Hané, a to v celkovém počtu 49 dívek a 12 hochů.

Pro mužské i ženské složky jsou společné tyto disciplíny: plavání volný styl, skok do dálky, hod kriketovým míčkem, pro dorost a členstvo vrh koulí, sprint, vytrvalostní běh. V gymnastické části závodu musí závodnice zvládnout sestavy na hrazdě, akrobatickém páse, lavičce nebo kladině, přeskok a šplh. Mužské složky mají rozdíl jen v gymnastice, neboť žáci a dorostenci cvičí na kruzích a bradlech, necvičí na lavičce či kladině.

Tentokrát jsme na našich přeborech přivítali i závodnice z T.J. Sokol Napajedla, které si k nám přijely vyzkoušet své dovednosti v gymnastické části závodu,

Všichni účastníci přeboru župy se snažili předvést nejlepší výkony ve všech disciplínách, ale jen ti nejlepší mohli stát na stupních vítězů a obdržet za své výkony diplom a medaili.

Velký dík patří všem zúčastněným organizátorům a nesporně také trenérům, kteří věnují svůj volný čas dětem v tělocvičnách a dokázali děti tak perfektně připravit na župní přebor. Nyní již

nezbývá než popřát všem postupujícím závodníkům, aby se jim stejně dobře jako dnes dařilo také na přeborech ČOS v Pardubicích a v Praze.

Z JEDNOT

V Hastrmanském běhu v Křelově byl vytvořen nový rekord

(T.J. Sokol Křelov, cvičitelka Jana Nastoupilová)

Dne 18. 6. 2022 se podruhé konal **Hastrmanský běh** kolem našeho rybníka. Tahle sportovní akce přilákala i přes horké počasí ke křelovskému rybníku nejen běžce, ale také chodce, rodiče s kočárky nebo děti na odrážedlech.

Nebylo se čemu divit – loňský první ročník byl velice úspěšný a všichni tehdy dohromady ušli a uběhli 344 km. Očekávání, jestli se nám podaří překonat loňské výkony, bylo velké! Aby byl pro účastníky běh nebo chůze příjemnější, mohli se cestou kochat kresbami hastrmanů, které speciálně pro tuto akci vytvořily děti z křelovské mateřské a základní školy.

Během celého dne (akce se konala od 9–17 hodin) kolem rybníka „kroužili“ sportovci všech věkových kategorií téměř nepřetržitě. Letošním rekordmanem byl Petr Cimprich se 112 okruhy, tedy 44,8 km!! Druhým nejlepším závodníkem byl teprve jedenáctiletý Jenda Kužel, který zvládl 43 okruhů – 17,2 km! Velká výzva pro další ročník, co myslíte ?

Pro děti byly připraveny drobné odměny, a taky perníkoví kapříci, které upekla a nazdobila Hanka Kuželová.

Děkujeme všem, kteří přispěli alespoň jedním okruhem, protože všichni dohromady pomohli vytvořit:

NOVÝ KŘELOVSKÝ REKORD, který obnáší

146 účastníků (v roce 2021 bylo 135 účastníků)

1 341 okruhů (v roce 2021 se uběhlo 826 okruhů)

536 kilometrů (v roce 2021 se uběhlo 344 km)

Noc sokoloven ve Chválkovicích

(Zdeňka Václavková, cvičitelka Sokola Olomouc-Chválkovice)

Letošní ročník NS se ve chválkovické sokolovně, i když v noci přišla bouřka, nadmíru vydařil.

V průběhu odpoledního programu se v sokolovně vystříдалo víc jak 60 příchozích, a nočního programu s přespáním ve vlastních stanech se zúčastnilo 25 dětí a 15 dospělých. Připravili jsme soutěže v "morseovce", poznávání fauny a flory, procvičili jsme vázání různých druhů uzlů, soutěžili jsme v zapálení hranice jednou sirkou a největší úspěch měla noční hra.

Ráno byl budíček do slunečného počasí. Po rozcvičce a společné snídani jsme se spokojeni rozešli domů a již se těšíme na příští ročník. Celou akci zajišťovalo 12 členů cvičitelského sboru naší tělocvičné jednoty.

Noc sokoloven v Křelově 24. 6. 2022

(Jana Nastoupilová cvičitelka Sokola Křelov)

Poslední akcí před koncem školního roku byla **Noc sokoloven**, která se u nás konala již poněkolikaté. Letos jsme si na rozehrátí připravili netradiční soutěž, a to přehoz tenisákem přes sokolovnu, pro menší děti přehoz tenisákem přes vysokou síť na fotbalovém hřišti.

Možná se všem ze začátku zdálo, že to bude jednoduchý úkol. Jak se ale ukázalo, tak úplně snadné to nebylo, a tahle výzva nakonec pořádně prověřila všechny sportovce. Pokusů o

přehození střechy sokolovny bylo mnoho, úspěšných ale nakonec jen několik. O to „sladší“ vítězství to pak bylo pro ty, co to dokázali. Hlavně se ale všichni rozcvičili a rozhybali na hlavní program večera – oblíbený **Hořící míč**.

Po krátké přestávce se děti rozdělily do dvou týmů, hlavní rozhodčí si připravil hlasivky a hra mohla začít.

Odehrály se nakonec dva zápasy, oba velmi vyrovnané. Konečné

skóre bylo 1:1. Všichni podávali 100% výkony, bylo vidět, že hra děti baví, a i ti mladší na pálce i v poli dokázali, že můžou brzy konkurovat starším a zkušenějším hráčům.

Po ukončení hry následovala pauza na občerstvení a další, již volný program v sokolovně. Pro

zájemce byla možnost přespání v sokolovně, které využilo osm dětí. Celá akce tedy oficiálně skončila v sobotu ráno, kdy se všichni vypravili zpět domů. Doufáme, že spokojení.

Příměstský tábor 2022 Sokola Velká Bystřice

(Jiří Horký, trenér školní mládeže v pohybové všestrannosti a místostarosta T.J. Sokol Velká Bystřice)

Prázdninové léto je za námi, ledaskdo se možná ještě vrací z pozdní dovolené, ale jinak jsme již všichni najeli do zajetých kolejí našich každodenních životů a děti usedly zpět do školních lavic. Ani náš Sokol Velká Bystřice nezahálí a pravidelná cvičení odstartoval naplno. Možná proto je teď ideální čas trochu nostalgicky zavzpomínat na parné letní dny a poohlédnout se zpět na první srpnový týden, kdy proběhl náš vůbec 1. ročník příměstského tábora.

Tábor probíhal od pondělí 1.8. do pátku 5.8. 2022, a to zejména v naší sokolovně a na její přilehlé zahradě (až na poslední den, kdy jsme jeli na výlet s geocachingem, který probíhal v městském parku a lesíku). Hlavní náplní tábora byly především pohybové aktivity (atletika, gymnastika, týmové hry), dále pak zálesácké dovednosti (orientace, práce s mapou, uzlování, zdravotvěda, příroda - poznávání rostlin a živočichů, geocaching atd.).

Přestože byl tábor primárně určený zejména pro naše členy, zúčastnily se ho i jiné děti, které s námi přes rok do cvičení nechodily (ale některé již začaly). A vůbec nevadilo, že se mezi sebou všichni neznali, protože z těchto dvaceti kluků a holek se rychle vytvořila dobrá parta. A nevadil tomu ani věkový rozdíl mezi nimi, kdy nejmladší sokoláci měli 7 roků a nejstarší 14. Po celý průběh tábora byli každý den přítomni alespoň dva trenéři, kteří měli

na starost nejen program, ale i celkový chod tábora (dodržování pitného režimu, ošetřování zranění, hlídání dětí při přesunech aj.).

Ráno mohly děti přicházet do sokolovny od půl osmé, kdy měly půlhodinovou volnou zábavu, kterou využívaly pro spontánní hru nebo oblíbené cvičení na gymnastických kruzích. V osm hodin jsme oficiálně začali nový den nástupem, který měl na starosti vždy někdo z účastníků, a to se všemi náležitostmi pořadové přípravy, které k tomu patří. Kromě dne prvního, kdy jsme si řekli pár organizačních informací a potom se věnovali seznamujícím a kreativně kooperačním aktivitám, bylo dopoledne vždy určené zejména nácviku nových dovedností a zlepšováním kondice.

V poledne jsme chodili na oběd do restaurace Na Faře nacházející se vedle zdejšího kostela a vzdálené jen pár stovek metrů od sokolovny. Vzdálenost a profil trasy (restaurace se nachází na menším kopečku) jsme ocenili zejména při cestě nazpět, kdy jsme se po vždy velmi dobrém obědě odkutáleli zpět do tělocvičny. Tam jsme si užívali chvíli odpoledního klidu a volna (alespoň někteří). Někdo skákal na gymnastickém míči a houpal se na kruzích, jiní házeli na koš a někteří trénovali vázání uzlů.

Rád bych řekl, že odpoledne bylo už fyzicky méně náročné než dopoledne, ale ne vždy tomu tak bylo. A rád bych řekl, že to dětem vůbec nevadilo, ale ne vždy tomu tak bylo. Ale být sokolem mimo jiné znamená umět přemáhat sebe sama a překonávat překážky. A nutno podotknout, že i myšlení bolí, a že učit se něco o prázdninách může znít jako špatný vtíp. Přesto byly děti skvělé a bylo vidět, že v sobě mají nejen přirozenou tendenci k pohybu (kterou v nich někdy potlačujeme), ale i touhu dozvídat se zajímavé věci a učit se novým dovednostem (od čehož je mnohdy odrazujeme). Proto jsme kromě různých her věnovali čas také první pomoci, orientaci v mapě, uzlování, morseovce a poznávání zvířat a rostlin). A dětem to šlo. Vázaly uzly jeden za druhým, vyplňovaly listy s úkoly zaměřenými na orientaci v mapě a při scénách z první pomoci mě nespočetněkrát „zachránily život“ v ohrožujících stavech jako např. šok, dušení, úpal nebo bezvědomí (ještěže se mi všechny ty věci přihodily zrovna ve správný čas na táboře). Za odměnu jsme šli pak jedno odpoledne na zmrzlinu. Každodenní program končil v 16 hodin, jak jinak než nástupem.

Poslední den byl plánovaný výlet do Žeravic u Přerova. Sraz byl už velmi brzy, abychom stihli autobus do Kokor, odkud jsme šli pěšky na policejní střelnici. Tady jsme si ukázali policejní vybavení – neprůstřelnou vestu a přilbu, chrániče, zbraně, pouta atd. Vyzkoušeli jsme si také sejmout otisky prstů, jako to dělá opravdový policejní technik. Také jsme stříleli ze vzduchovky a laserové pistole. Před zpáteční cestou jsme ještě stihli oběd, a pak hurá domů. Celý den, potažmo celý tábor jsme ukončili v sokolovně pod dozorem našeho maskota – plyšového sokolíka Pepíka. Ten nás bedlivě sledoval také celý týden, a snad i díky tomu se nestalo žádné větší zranění. Pepík nám trenérům, vždy na konci každého dne, také sděloval, kdo z dětí se mu líbil a proč – třeba že vyhrál nějakou hru, šla mu zdravotní péče nebo ochotně pomáhal ostatním a byl týmový hráč. Každý takový borec nebo borka dostal/a na odpoledním nástupu obrázek s malým sokolem a ten si všichni hrdě lepili na svůj bodovací papír, který měli viditelně pověšený v šatně.

Na základě počtu sokolů každého z dětí proběhlo v rámci bodování vyhodnocení nejlepších účastníků tábora. Byly to nervy až do poslední chvíle, protože děti byly v bodování

dost vyrovnané, a nakonec proto byla dvě třetí a dvě druhá místa, a dokonce tři místa první! První tři, respektive těchto pět nejlepších sokolů dostalo věcné sportovní ceny. Ale vzhledem k tomu, že se snažili všichni a poskládala se dobrá a šikovná parta, tak všechny děti dostaly medaili a pamětní list. Na závěr jsme se ještě na památku všichni vyfotili a potom, (snad) příjemně unavení jsme se rozešli do svých domovů.

Vzhledem k tomu, jak se nám všem (dětem i trenérům) tábor líbil, jak probíhal, jak děti makaly a jak jim to šlo, tak všichni doufáme a pevně věříme, že se nám podaří příští rok na ten letošní úspěšně navázat a z tábora udělat neoddelitelnou tradici naší jednoty.

RŮZNÉ

Ohlédnutí za vystoupením mužů na SOKOLGYM 2022 – BRNO (Jiří Vejmelka, vzdělavatel Sokola Křelov)

Od roku 1994 pořádá Česká obec sokolská (ČOS) pravidelně každých 6 let Všesokolský slet. Je to největší přehlídka cvičení a hromadných vystoupení tisíců našich sportovců i zahraničních cvičenců. Protože však šest let je dost dlouhá doba, tak pravidelně v mezidobí jsou pořádány nejrůznější regionální akce, většinou navazující na poslední všesokolský slet. Tak tomu bylo např. v červnu v r. 2008 v Liberci, v r. 2013 v Roudnici nad Labem.

Na letošní rok připravila ČOS akci s názvem SokolGym 2022. Původně se měla uskutečnit v loňském roce, ale z důvodu pandemie Covidu byla přesunuta na letošní rok. Ve třech krajských městech, v Plzni, v Brně a v Pardubicích se v červnu uskutečnila veřejná hromadná vystoupení. Není to žádná konkurence sletu, ale jakási aktivizace cvičenců, nabuzení na nadcházející nový slet.

Od roku 1994 se muži Sokola Křelov pravidelně všech těchto akcí aktivně účastní. V letošním roce jsme vystoupili na hromadném vystoupení SokolGym 2022 v neděli 13. června 2022 v Brně.

Naše skladba vycházela z posledních sletových skladeb, choreografie byla doplněna o nové prvky, figury a obrazce. Základní cvičební celek tvořilo 9 mužů, větší choreografický pak 36 mužů. Nacvičovat jsme začali koncem loňského roku, scházeli jsme se v sokolovně pravidelně každé úterý. Nácvik vedl br. Jindřich Dvořák ze Sokola Křelov společně s br. Jirkou Bajerem ze Sokola Hnojice. Se cvičenci z Hnojic a z Troubelic jsme pak tvořili větší celek.

Zima i jaro rychle uběhly, byl tady začátek léta a před námi byla první veřejná vystoupení, zatím v regionu. Měla prověřit, jak jsme se skladbu naučili. První prověrka byla 7. května 2022 na hřišti T.J. Sokol Hnojice, další pak 28. května 2022 na hřišti Sokola Chválkovice. Obě dopadly velmi dobře, a muži měli jako obvykle největší aplaus.

Ale bylo před námi hlavní vystoupení v neděli 12. června 2022 v Brně v areálu T.J. Sokol Brno I na Kounicově ulici. Protože jsme měli první společnou zkoušku v neděli od 7:00 hodin, odjeli jsme do Brna už v sobotu dopoledne, abychom se seznámili s prostředím a získali aktuální informace. Ubytování jsme byli ve třídě Střední průmyslové školy strojní na Sokolské ulici. Odpoledne jsme věnovali prohlídce centra města, prohlídli jsme si starou radnici s Brněnským drakem a kolem, Zelný trh, navštívili jsme i brněnské podzemí, nedávno objevenou a rekonstruovanou kostnici vedle kostela sv.

Jakuba (druhou největší v naší republice). „Šalinou“ (to je brněnský „hantec“) jsme zajeli na kávičku do Masarykovy čtvrti, kde je hvězdárna s planetáři. No a pak zpět, večere, posezení u skleničky vína nebo piva v nedaleké hospůdce, a pak rychle na ubytovnu. Ale spaní na karimatce a k tomu ještě se

dvěma velmi aktivními „dřevorubci“, no spánek nic moc.

A byla tady neděle, v 6:30 sraz na seřadišti a od 7:00 do 7:30 první zkouška. Po ní jsme si zašli na snídani do bufetu v místní sokolovně, a od 9:00 hodin začala generálka na odpolední vystoupení. Oproti téměř „tragické“ ranní zkoušce dopadla generálka už dobře. Pak jsme se přemístili do centra Brna, kde od 13:00 hod. od Červeného kostela vyšel slavnostní průvod k sokolovně na Kounicově ulici. Jakmile dorazil celý průvod, byla pak po 14:00 hodině slavnostně zahájena přehlídka všech hromadných skladeb. My muži jsme nastoupili na plochu jako šestí. Celkem v naší skladbě cvičilo cca 250 mužů. Podle ohlasu z publika i „pozorovatelů“ z našich zadních řad jsme zacvičili téměř bezchybně. A bylo to za námi, pak už jen zpáteční cesta vlakem zase domů.

Význam těchto akcí nevidím jen v naplňování tradičních sokolských myšlenek, ale hlavně v tom, že již během nácviku se vždycky vytvoří výborná parta. Na secvičných i vystoupeních potkáváme „staré známé“, vytvoří se i nová kamarádství, a také na poznávání památek v těchto městech si vždycky uděláme čas.

Letošního nácviku a vystoupení se z naší jednoty zúčastnili tito cvičenoci: Břetislav Berka, Jindřich Dvořák, Petr Fabián, Jaroslav Klapka, František Fiala, Radek Najdekr, Jan Nastoupil st., Pavel Skácelík a Jiří Vejmelka.

Zvláštní poděkování i obdiv patří našemu vedoucímu a cvičícímu náčelníkovi br. Jindřichu Dvořákovi, který i přes prodělané zdravotní problémy nás vedl a dobře připravil.

A protože se blíží XVII. všesokolský slet, který bude v roce 2024, blíží se i zahájení nácviku skladby na tento slet. Chtěl bych proto vyzvat muže z Křelova a Břuchotína, kteří chtějí udělat něco pro své tělo a současně prožít neopakovatelné okamžiky s dobrou partou, aby si přišli s námi zacvičit.

Muži cvičí každé úterý a čtvrtek od 18:00 do 19:00 hod v sokolovně v Křelově. Každý cvičí podle svých časových a fyzických možností a schopností, pod odborným dohledem cvičitele.

Výstava v Náměšti na Hané k výročí 160 let Sokola (Monika Kováčová, náčelnice Sokola Náměšť na Hané)

160 let Sokola v naší zemi. To je výročí, které jsme si společně připomněli ve dnech 11. a 12.6.2022 u příležitosti náměšťských hodů.

T.J. Sokol Náměšť na Hané v době konání hodů zorganizovala výstavu historických a novodobých fotografií s promítáním archivních materiálů. V organizaci nás materiálně podpořila Česká obec Sokolská zapůjčením bannerů na téma: „Sokolové u zrodu republiky“, „Sokolská stráž“ a „Svět sletů.“

Pozvání dokonce přijal významný člen naší jednoty, náměšťský rodák, bratr **Vítězslav Svozil**.

Vítězslav Svozil je bývalý český plavec na krátkých tratích. Jedná se o jediného českého plavce v historii, který zaplavoval světový rekord. Ten se mu podařilo vybojovat 1. května 1957 ve venkovním bazénu v Piešťanech na trati 100 metrů prsa časem 1:12,7. V následujících řádcích nám dovoluňte zavzpomínat a uvést i osobní vzpomínku bratra Svozila na jeho sportovní začátky a Náměšť:

Dětství v Náměšti na Hané prožíval jako každý vesnický kluk. V létě každý den dováděli u splavu říčky Šumice nebo v nedalekém rybníku Dymáčku. K pohybu měl vždycky blízko. „Tatínek byl ohromný sokol, působil i v župním předsednictvu, kde poznal zajímavé lidi, jako byl například olomoucký sochař Pelikán. Díky tomu se mu podařilo získat peníze na bazén v Náměšti, který se postavil kolem roku 1947. Hned příští léto přijely na soustředění dorostenky z celého Československa. Bydlely na zámku a my jsme tam s bratrancem Lád'ou Lakomým (známým brněnským hercem) chodívali hrát tenis na takový písčité kurt a okukovat holky. Mladé plavkyně chodily kolem a žadonily, ať jim půjčíme rakety, začali jsme se spolu bavit a mě napadlo, že se musím jít podívat, jak trénují.

Koukal jsem na ně a říkal si, že takhle přece umím plavat taky. Tak jsem přišel jednou ráno před tréninky, skočil do vody a plaval tam a zpět. Najednou vidím, že na bloku stojí slovenský trenér, drží se za hlavu a volá na mě: „Pojď sem, vždyť ty jsi zaplavával dorostenecký rekord“, líčí Svozil se smíchem začátek své kariéry.

Hned se zapojil do tréninku s dorostenkami a zvěsti o talentu z Náměště se rychle dostaly do blízké Olomouce, kde vzali patnáctiletého kluka mezi sebe. Záhy už jel na Vinohradský pohár do Prahy, kam dorazili závodníci z celé republiky. „Na stovce jsem skončil devátý a domů jsem si přivezl diplom, který se moc líbil tatínkovi. Když ho pak zavřeli a poslali nám z vězení zpět s jeho věcmi i aktovku, diplom jsme v ní našli. Chudák ho nosil všude s sebou, velký diplom z Prahy,“ vzpomíná.

Tátu mu poslali v roce 1951 v politickém procesu na šestnáct let do vězení za velezradu. „Ten rozsudek mám dodnes schovaný. Byla to úplná ironie. Kromě toho, že byl velký sokol a vlastenec, měl také vliv na sedláky v okolí, kterým přímo z fabrik dokázal sehnat lecjaký nový stroj a odrazil je od vstupu do družstev.“ Rodině nastaly těžké časy, ale naštěstí se našli lidé, kteří pomohli.

Závody zdatnosti v Sokole Velká Bystřice (Jaroslava Pechová, Sokol Velká Bystřice)

Tradiční Závody zdatnosti, které se letos uskutečnily v pátek dne 9. září, se vydařily. I když to ráno vypadalo, že bude pršet, tak jsme se my organizátoři nenechali odradit, a s námi ani 39 dětí, které si přišly zazávodit.

Počasí se nakonec umoudřilo a vysvitlo i sluníčko. Závodů se účastnily děti od předškolního věku až do páté třídy. Trasy vedly ze sportovního areálu Na Letné přes les až k přehradě a zpátky do areálu. Starší děti běžely delší trasu kolem přehrady. Pro děti byla připravena stanoviště jako skákání v pytlích, lovení rybiček, házení kroužků, zdravotní otázky, slalom s míčkem, třídění podle barev, házení magnetickými šipkami na terč, poznávání rostlin a další.

Děkujeme všem rodičům a dětem za účast a nasazení, všichni byli moc šikovní.

Česká obec sokolská se věnuje výchově harmonické osobnosti po stránce tělesné i duchovní a klade přitom důraz na stránku mravní. Cílem je zdraví a prostředkem je sokolská všestrannost se širokou nabídkou sportů. Sokolskou myšlenku nabízí ve prospěch naší demokratické společnosti i k mezinárodní spolupráci.

Vydává: Předsednictvo Sokolské župy Olomoucké – Smrčkovy
pro vnitřní potřebu

Odpovědný redaktor: Luboš Toušek
Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. 09. 2022
Uzávěrka příštího čísla je: 10. 12. 2022

Do tohoto čísla přispěli: J. Horký, M. Kováčová, J. Nastoupilová,
J. Pechová, B. Planičková, L. Toušek,
Z. Václavková, J. Vejmelka

Župní kancelář: Olomouc, Rooseveltova 34; 779 00 tel.: 773 659 872;
e-mail: zolomoucka@seznam.cz, [http: www.sokol-zupaolomoucka.cz](http://www.sokol-zupaolomoucka.cz)

Na základě rozhodnutí předsednictva župy ze dne 13.12.2021 pracuje župní tajemnice až do odvolání v on-line režimu a funguje na telefonu a e-mailu. V případě potřeby je možné dohodnout kdykoliv schůzku v župní kanceláři.